

## Arrest

nr. 228 805 van 18 november 2019  
in de zaak RvV X IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS  
Rootenstraat 21/20  
3600 Genk

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2019 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. MAERTENS *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*U bent een Kosovaars staatsburger, geboren in Namen, België, op 10 mei 2017. U bent aldus minderjarig. Uw ouders, K. (...) en L. B. (...) (O.V. (...)), dienden op 18 mei 2016 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Uw vader verklaarde toen dat zijn vader G. B. (...) in 2001 N. (...) en R. P. (...) had vermoord, waarna uw vader en zijn broers J. (...) (O.V. (...)), J'. (...) (O.V. (...)), N. (...) (O.V. (...)), S. (...), N'. (...) en P'. (...) door de P. (...)’s geviseerd werden omdat ze op bloedwraak uit waren.*

Op 28 februari 2017 nam het Commissariaat-generaal een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het dossier van uw ouders aangezien er geen enkel geloof kon gehecht worden aan de beweerde bloedwraak met de P. (...)’s. Deze beslissing werd op 11 september 2017 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 6 december 2017 dienden uw ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in. Zij riepen dezelfde motieven in als in hun eerste verzoek, namelijk hun vrees om in het kader van een bloedwraak vermoord te worden door de P. (...)’s. Op 26 februari 2018 weigerde het Commissariaat-generaal het tweede verzoek van uw ouders in overweging te nemen. Het beroep tegen deze beslissing werd op 9 juli 2018 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Eind 2018 begaf u zich met uw ouders naar Duitsland. Uw ouders dienden er een verzoek om internationale bescherming in. Conform de Dublin II richtlijn werden u en uw ouders naar België teruggestuurd. Op 22 februari 2019 diende uw ouders in uw naam een verzoek om internationale bescherming in België in. Gelet op uw jonge leeftijd werden uw vader en moeder uitgenodigd voor een gesprek in het kader van uw verzoek. Zij uitten de vrees dat ook u het slachtoffer zou worden van de bloedwraak waar hierboven naar werd verwezen. Zij durven dan ook niet met u naar Kosovo terug te keren. Uw vader verwees nog naar een incident in mei 2018 waarbij zijn ouderlijke woning in het dorp Gramaçel door onbekenden onder vuur werd genomen, waarmee hij wenst aan te tonen dat het risico op een bloedwraak nog steeds actueel is.

Uw moeder is in het bezit van een attest tot aanvraag van moederschapsrust en –uitkering, uitgereikt te Namen op 17 mei 2017. Ter ondersteuning van uw verzoek legden uw ouders een attest van het parket van Pejë neer d.d. 1 juni 2018 waarin bevestigd wordt dat een aangifte van S. B. (...) bij volmacht aan G. C. (...) bij het politiebureau van Deçan, naar aanleiding van schoten op het huis van de indiener in Gramaçel op 4 mei 2018, werd overgemaakt aan het parket; en enkele foto’s van kogelinslagen in een woning.

#### B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat u niet persoonlijk kon worden gehoord omdat u wegens uw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werden uw vader, K. B. (...), en uw moeder, L. B. (...), opgeroepen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Er kan dus redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit de verklaringen van uw ouders dat uw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhaalden bij hun eerste en tweede verzoeken van respectievelijk 18 mei 2016 en 6 december 2017, waarvoor de beslissingen nu definitief zijn. Uw ouders vreesden immers dat u het slachtoffer zou worden van de bloedwraak waarnaar zij in hun verzoeken verwezen (CGVS, p. 4, 6, 7). Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u bij het tweede verzoek van uw moeder reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat bijgevolg ook de beslissing tot weigering van inoverwegingname in het tweede verzoek van uw moeder ook voor u geldt. Het door uw ouders neergelegde attest van het parket van Pejë en de foto’s van kogelinslagen werden reeds neergelegd in het tweede verzoek om internationale bescherming van uw ouders in een aanvullende nota aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 27 juni 2018. Bij arrest van 9 juli 2018 stelde de Raad met betrekking tot het schietincident op 4 mei 2018 vast dat uw ouders verder steunden op en volhardden in hun relaas dat reeds eerder door de Commissaris-generaal en bij voorgaande arresten van de Raad ongeloofwaardig werd bevonden. Het gegeven dat uw ouders louter bijkomende verklaringen aflegden die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigde hier niets aan en was op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun initiële relaas. Uit het attest van het parket blijkt enkel dat op 25 mei 2018 het politiecommissariaat te Deçan aan het parket het aanvankelijke proces-verbaal in de strafrechtelijke materie met nr. 2018-DC-140 tegen onbekenden heeft overgemaakt voor feiten van: "veroorzaken van algemeen gevaar volgens artikel 365 van

het Strafwetboek van de Kosovaarse Republiek". Uit dit document blijkt niet dat u of uw ouders verwikkeld zouden zijn in een bloedwraak met de familie P. (...), laat staan dat het schietincident het gevolg zou zijn van deze beweerde bloedwraak en de familie P. (...) de daders van het schietincident zouden zijn.

Betreffende de originele foto's van het schietincident, merkte de Raad op dat aan dergelijke privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. De foto's bevatten geen enkele verwijzing naar waar, wanneer of in welke omstandigheden deze werden genomen, zodat ze bezwaarlijk als objectieve, sluitende bewijzen van het door uw ouders beweerde schietincident kunnen worden beschouwd. Uit deze foto's kan bovendien niet worden afgeleid dat dit het ouderlijke huis van uw ouders zou zijn. Zoals reeds gesteld zijn de beslissingen in het tweede verzoek van uw ouders nu definitief.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Het attest tot aanvraag van moederschaprust en –uitkering vermeldt uw geboortegegevens en de gegevens van uw ouders. Deze gegevens staan niet ter discussie.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die haar ouders aanhaalden bij hun eerste en tweede verzoek van respectievelijk 18 mei 2016 en 6 december 2017, waarvoor de beslissingen nu definitief zijn. Verzoekende partij werd bij het tweede verzoek van haar moeder reeds ingeschreven als persoon ten laste waardoor de beslissing tot weigering van inoverwegingname in het tweede verzoek van haar moeder ook voor haar geldt.

De Raad wijst erop dat artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet als volgt luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: 6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat *in casu* de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, waarover een definitieve beslissing werd genomen. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen argumenten aanbrengt die de motieven van de bestreden beslissing op afdoende wijze kunnen weerleggen.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij erop wijst dat haar oom, de heer B. J., een verzoek om internationale bescherming indiende op basis van dezelfde feiten als deze waarop verzoekende partij haar verzoek steunt en dat hij erkend werd als vluchteling, wijst de Raad er evenwel op dat diens vluchtelingenstatus op 28 februari 2017 door de commissaris-generaal werd ingetrokken omdat aan de door hem beweerde bloedvete met de P.'s *anno* 2017 geen enkel geloof meer kan worden gehecht, gelet op belangrijke tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en die van zijn familieleden aangaande de start van de door hen beweerde bloedvete, de hen toegekende *besa*, de problemen die hij zou hebben gekend in het kader van deze bloedvete en de door zijn broers aangehaalde incidenten die in het kader van deze bloedvete voorgevallen zouden zijn, en gelet op het feit dat, hoewel hij en zijn broers aangaven dat hun bewegingsvrijheid door de bloedvete aanzienlijk was ingeperkt, uit verschillende vaststellingen bleek dat zij geenszins een voorzichtige houding hebben aangenomen. Deze beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 191 819 van 11 september 2017. Hierop werd ook gewezen in de beslissing tot weigering van inoverwegingname van het tweede verzoek van de vader van verzoekende partij (administratief dossier, stuk 20, map landeninformatie, deel 2).

2.2.5. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift beperkt tot het verwijzen naar de door haar bijgebrachte documenten zonder evenwel desbetreffende motivering van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Door verwerende partij wordt in de bestreden beslissing omtrent de door verzoekende partij bijgebrachte documenten terecht het volgende gemotiveerd: *“Het door uw ouders neergelegde attest van het parket van Pejë en de foto's van kogelinslagen werden reeds neergelegd in het tweede verzoek om internationale bescherming van uw ouders in een aanvullende nota aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 27 juni 2018. Bij arrest van 9 juli 2018 stelde de Raad met betrekking tot het schietincident op 4 mei 2018 vast dat uw ouders verder steunden op en volhardden in hun relaas dat reeds eerder door de Commissaris-generaal en bij voorgaande arresten van de Raad ongeloofwaardig werd bevonden. Het gegeven dat uw ouders louter bijkomende verklaringen aflegden die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigde hier niets aan en was op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun initiële relaas. Uit het attest van het parket blijkt enkel dat op 25 mei 2018 het politiecommissariaat te Deçan aan het parket het aanvankelijke proces-verbaal in de strafrechtelijke materie met nr. 2018-DC-140 tegen onbekenden heeft overgemaakt voor feiten van: "veroorzaken van algemeen gevaar volgens artikel 365 van het Strafwetboek van de Kosovaarse Republiek". Uit dit document blijkt niet dat u of uw ouders verwikkeld zouden zijn in een bloedwraak met de familie P. (...), laat staan dat het schietincident het gevolg zou zijn van deze beweerde bloedwraak en de familie P. (...) de daders van het schietincident zouden zijn.*

*Betreffende de originele foto's van het schietincident, merkte de Raad op dat aan dergelijke privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. De foto's bevatten geen enkele verwijzing naar waar, wanneer of in welke omstandigheden deze werden genomen, zodat ze bezwaarlijk als objectieve, sluitende bewijzen van het door uw ouders beweerde schietincident kunnen worden beschouwd. Uit deze foto's kan bovendien niet worden afgeleid dat dit het ouderlijke huis van uw ouders zou zijn. Zoals reeds gesteld zijn de beslissingen in het tweede verzoek van uw ouders nu definitief.”*

2.2.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in haar naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

2.2.7. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT